

Polecamy:

- Dobrze mieć przyjaciela
- Przyjaźń potrzebuje czasu
- Złoty pociąg
- Szkolny matematyk

PIĄTKA NA SZÓSTKĘ

LAUREAT FORUM PISMAKÓW:

II MIEJSCE 2014, I MIEJSCE 2012, III MIEJSCE 2011

Nr 1/2015/16

Cena 1 zł

fol. Natalia Piłat

**Temat
miesiąca:**

Przyjaźń

Od redaktor naczelnej:

Witamy wszystkich w nowym roku szkolnym. Mamy nadzieję, że będzie on dla Was jeszcze lepszy niż poprzedni.

Po wakacjach nastąpiły zmiany nie tylko w składzie naszej redakcji. W Waszym ulubio-

nym piśmie znajdziecie swoje ulubione działy, które poszerzyliśmy o kącik literacki. Będziemy w nim umieszczać opowiadania, które specjalnie dla Was pisać będzie uczennica klasy VI b, Klaudia Ziółkowska.

Tematem pierwszego powakacyjnego numeru jest przyjaźń. Jak ją postrzegacie? Kim dla was

jest prawdziwy przyjaciel? To wiecie sami najlepiej. My odpowiemy na kilka innych pytań. Czy przyjaźń w życiu jest ważna? Czy warto mieć przyjaciela? Kiedy można mówić o przyjaźni? O tym wszystkim przeczytacie w bieżącym numerze. Życzymy przyjemnej lektury.

Laura Kycia

A K T U A L N O Ś C I

ZAJĘCIA POZALEKCYJNE W ROKU SZKOLNYM 2015/16

KOŁA ZAINTERESOWAŃ:

- Koło teatralne I-III - środa, 12:40, sala 29
 prowadzące: pani Arletta Lenkiewicz, pani Elżbieta Wróbel, pani Mirosława Ziółkowska
- Koło teatralne IV-VI - piątek, 13:35, biblioteka
 prowadząca: pani Iwona Banaś
- Koło historyczne - poniedziałek, 14:30, sala 1
 prowadzący: pan Michał Sadowski
- Koło przyrodnicze - środa, 13:35, sala 4 (co 2 tyg.)
 prowadząca: pani Lidia Turkowicz
- Koło przyrodnicze - środa, 13:35, sala 6
 prowadząca: pani Małgorzata Wesołowska
- Koło jęz. angielskiego dla klas VI - piątek, 13:35, sala 15
 prowadząca: pani Agnieszka Osińska
- Koło jęz. angielskiego - wtorek, 13:35, sala 17
 prowadząca: pani Anna Wątor
- Koło jęz. angielskiego - piątek, 12:30, s. 24
 prowadząca: pani Iwona Kis
- Koło muzyczne - piątek, 13:30, sala 23
 prowadząca: pani Małgorzata Rykowska
- Koło plastyczne - czwartek, 13:35, sala 23 (co 2 tyg.)
 prowadząca: pani Agata Guzek
- Koło plastyczne - poniedziałek, 14:45, czwartek, 15:00, sala 19
 prowadząca: pani Marzena Kunach
- Koło plastyczne - poniedziałek, 12:05, sala 30
 prowadząca: pani Izabela Zeszutek
- Koło filmowe - poniedziałek, 14:20, sala 16
 prowadzący: ks. Mariusz Stawski
- Koło informatyczne - środa, 13:35, sala 13
 prowadzący: pan Paweł Nykiel
- SKS chłopcy IV-VI - czwartek, 14:20, sala gimnastyczna
 prowadząca: pani Aleksandra Marszałek
- SKS dziewczynki IV-VI środa, 15:10, sala gimnastyczna
 prowadzący: pan Piotr Wierzbicki

FAKULTETY:

- Zajęcia z języka polskiego przygotowujące do sprawdzianu -
 klasa VI a - gr. I: środa, 8:00, gr. II: piątek, 12:45
 prowadząca: pani Elżbieta Bibrowska
- klasa VI b - gr. I: poniedziałek, 8:00, gr. II: wtorek, 13:35, sala 9
 prowadząca: pani Agnieszka Drubko
- klasa VI d - środa, 13:35, sala 2
 prowadząca: pani Małgorzata Leszczyńska
- Zajęcia z matematyki przygotowujące do sprawdzianu -
 klasa VI a - czwartek, 8:00, sala 5
 klasa VI b - środa, 8:00, sala 5
 prowadząca: pani Aneta Okonowska
- klasa VI c - czwartek, 8:00, sala 6
 prowadząca: pani Jolanta Pater
- klasa VI d - czwartek, 13:35, sala 2
 prowadząca: pani Małgorzata Matusiewicz
- Zajęcia z języka angielskiego przygotowujące do sprawdzianu -
 klasa VI b - czwartek, 8:00, sala 15
 prowadząca: pani Agnieszka Osińska
- klasa VI a - poniedziałek, 8:00, sala 14
 klasa VI c - piątek, 13:35, sala 14 (co 2 tyg.)
 klasa VI d - wtorek, 8:00, sala 14 (co 2 tyg.)
 prowadzący: pan Sławomir Skonieczny

INNE ZAJĘCIA:

- Zajęcia wyrównawcze z jęz. polskiego dla kl. IV b i V c - czwartek, 8:00,

- sala 9; prowadząca: pani Agnieszka Drubko
- Zajęcia wyrównawcze z jęz. polskiego dla IV c i V d - wtorek, 13:35, s. 2
 prowadząca: pani Małgorzata Leszczyńska
- Zajęcia wyrównawcze z jęz. polskiego dla kl. IV a - poniedziałek, 13:35, s. 1
 prowadząca: pani Aleksandra Kurzawińska
- Zajęcia wyrównawcze z jęz. polskiego - piątek, 8:00, sala 3
 prowadząca: pani Elżbieta Bibrowska
- Zajęcia wyrównawcze z jęz. angielskiego dla kl. IV a - poniedziałek, 13:35,
 sala 15; prowadząca: pani Agnieszka Osińska
- Zajęcia wyrównawcze z jęz. angielskiego - czwartek, 13:35, sala 17
 prowadząca: pani Anna Wątor
- Zajęcia wyrównawcze z jęz. ang. - poniedziałek, 13:35, sala 14
 prowadzący: pan Sławomir Skonieczny
- Zajęcia wyrównawcze z jęz. angielskiego dla kl. I-III - czwartek, 12:30, s. 22
 prowadząca: pani Iwona Kis
- Zajęcia wyrównawcze z matematyki dla kl. V a, V c, V d - wtorek, 13:35,
 sala 6 (co 2 tyg.); prowadząca: pani Jolanta Pater
- Zajęcia wyrównawcze z matematyki dla kl. IV a - czwartek, 13:35, sala 6
 prowadząca: pani Jolanta Pater
- Zajęcia wyrównawcze z matematyki - poniedziałek, 8:00, sala 5
 prowadząca: pani Aneta Okonowska
- Zajęcia wyrównawcze z przyrody dla kl. VI c - wtorek, 13:35, sala 4
 prowadząca: pani Lidia Turkowicz
- Zajęcia wyrównawcze z przyrody dla kl. VI d - poniedziałek, 13:35, sala 4
 prowadząca: pani Lidia Turkowicz
- Zajęcia wyrównawcze z przyrody - piątek, 13:35, sala 4
 prowadząca: pani Małgorzata Wesołowska
- Zajęcia wyrównawcze z historii - wtorek, 14:30, sala 1
 prowadzący: pan Michał Sadowski
- Zajęcia wyrównawcze z muzyki - poniedziałek, 12:45, sala 23
 prowadząca: pani Małgorzata Rykowska
- Zajęcia wyrównawcze z plastyki - czwartek, 13:35, s.23 (co 2 tyg.)
 prowadząca: pani Agata Guzek
- Zajęcia wyrównawcze z zajęć technicznych i komputerowych
 wtorek, 13:35, sala 13; prowadzący: pan Paweł Nykiel
- Zajęcia wyrównawcze z religii - wtorek, 14:20, sala 16
 prowadzący: ks. Mariusz Stawski
- Mały Mistrz - czwartek, 11:30, sala gimnastyczna
 prowadząca: pani Aleksandra Marszałek
- piątek, godz. 10:45, sala gimnastyczna
 prowadzący: pan Piotr Wierzbicki
- Zajęcia logopedyczne - wtorek, 12:30 i 13:00, czwartek, 13:40
 prowadząca: pani Katarzyna Żurek
- Zajęcia gry w szachy - wtorek, 13:10, sala 33
 prowadząca: pani Anetta Brycka
- Pomoc w nauce dla klas I-III - wtorek, 12:10, sala 18
 prowadząca: pani Anetta Brycka
- Projekt edukacyjny „Piękno Świętości” - poniedziałek, 12.45, sala
 prowadzący: ks. Karol Burban
- Zajęcia z elementami socjoterapii dla I-III - poniedziałek, 13:10, sala 30
 prowadząca: pani Izabela Zeszutek

Wychowawcy klas I-III prowadzą zajęcia wyrównawcze oraz zajęcia z uczniem zdolnym dla uczniów swoich klas.

Wychowawcy świetlicy prowadzą zajęcia wyrównawcze dla dzieci uczęszczających na świetlicę.

Pedagog: Izabela Zeszutek: poniedziałek 8:00-12:00 wtorek 8:00-12:00
 środa 11:00-15:00 czwartek 8:00-11:00 piątek 11:00-15:00

Pedagog: Beata Noga: poniedziałek 12:30-14:30 wtorek 8:00-10:00
 środa 8:00-10:00 czwartek 12:30-14:30 piątek 8:00-10:00

Pielęgniarka: poniedziałek - piątek, 8.00 - 15.00

Sekretariat czynny dla uczniów codziennie od 8:00 do 13:00.

A K T U A L N O Ś C I

MIEJSKIE ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO

Pierwszego września, w naszej szkole odbyła się wyjątkowa uroczystość - oficjalne miejskie obchody rozpoczęcia roku szkolnego 2015/16.

Na to wydarzenie przybył sam prezydent Wałbrzycha, pan Roman Szelemej oraz inni zaproszeni goście, którzy przemawiali do wszystkich przybyłych. Na początku pani dyrektor poprosiła o wprowadzenie sztandarów szkół oraz

UROCZYSTOŚĆ MIEJSKIEGO ROZPOCZĘCIA ROKU SZKOLNEGO

Straży Miejskiej i odśpiewano hymn państwowy. Po części oficjalnej nadszedł czas na występy uczniów naszej szkoły. Koło teatralne, „Oko Ważki”, zaprezentowało ciekawe przedstawienie o „milutkich kotach”. Ja sama zaśpiewałam piosenkę, a grupa dzieci z młodszych klas zaprezentowała układ taneczny. Uważam, że uroczystość była udana i mam nadzieję, że wszystkim się podobała.

Julia Urbanowicz

DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ

fot. Sławomir Skonieczny

APEL Z OKAZJI DNIA EDUKACJI NARODOWEJ

Każdy uczeń naszej szkoły wie, że w październiku jest dzień bardzo ważny dla wszystkich nauczycieli, a mianowicie Dzień Edukacji Narodowej czyli Dzień Nauczyciela.

Uczniowie klas 1-3 oraz 4-6 przygotowali ciekawe apele dla pedagogów pracujących w naszej szkole. Nauczyciele otrzymali dużo kwiatów

w podziękowaniu za piękną lecz trudną pracę. Pani Leszczyńska przygotowała przedstawienie, a chór pani Rykowskiej zaśpiewał piękną piosenkę. Mi w pamięci szczególnie utkwiły słowa: „choć trzeba mieć cierpliwość jak aniołów sto, by z uśmiechem przekazywać tyle wiedzy, nauczyciel to potrafi bez wyjątku aż do piątku”. Pokazują one, jak trudna jest praca naszych

pedagogów. Cała piosenka zabrzmiała wspaniale. Panie uczące języka angielskiego przygotowały z uczniami krótki program muzyczny.

Po akademii wszyscy nauczyciele byli zadowoleni i z uśmiechem na ustach poszli na przygotowany dla nich poczęstunek.

Julia Urbanowicz

SZKOLNY CHÓR ZAŚPIEWAŁ I ZAGRAŁ NA INSTRUMENTACH

PRZEDSTAWIENIE WYSTAWILI UCZNIOWIE KLASY VI D

TEMAT MIESIĄCA: P R Z Y J A Ż Ń

DOBRE JEST MIEĆ PRZYJACIELA

Wszyscy zasługujemy na prawdziwego przyjaciela, kogoś, kto jest nam bliski, z kim utrzymujemy pozytywne relacje i obdarzamy bezgranicznym zaufaniem. Kto nas nie zawiedzie i na kogo możemy liczyć.

Dla każdego człowieka ważna jest więź z drugą osobą. Jeśli mamy przyjaciela, życie staje się łatwiejsze - możemy liczyć na jego obecność i pomoc. Mamy pewność, że nie opuści nas w trudnych chwilach. Największym nieszczęściem jakie może spotkać człowieka jest samotność. Osoby te są smutne i nieszczęśliwe, ponieważ człowiek musi mieć kogoś, z kim może się cieszyć i płakać.

Jest wiele powiedzeń, które opisują przyjaźń. Wiele mówi o tej skomplikowanej relacji. Tylko wtedy dowiemy się, czy ktoś jest naszym przyjacielem, gdy spędzimy z nim wiele czasu i dobrze go poznamy. Dlatego prawdziwa przyjaźń to taka, która została wystawiona na próbę - dopiero po sprawdzeniu siły tego uczucia, można nazwać kogoś przyjacielem. Tak właśnie dzieje się w powieści Aleksandra Kamińskiego *Kamienie na szaniec*. Bohaterowie tej książki to harcerze, których przyjaźń kształtowała się przed rozpoczęciem wojny. Podczas wojny ich przyjaźń wzmocniła się - sprawiły to podobne przeżycia, udział w walkach oraz zagrożenie utraty życia.

Lepiej żyje się, ze świadomością, że ma się kogoś, kto chętnie nam pomoże, będzie nas wspierał. Dzięki obecności takiej osoby, łatwiej nam zmagać się z codziennością i optymistycznie patrzeć na świat. Niezależnie od tego, jak daleko jest nasz przyjaciel, mamy pewność, że jeśli będzie potrzebny, to zjawi się, by nam pomóc. Gdy jesteśmy z przyjacielem czujemy się szczęśliwi, podczas rozmowy z nim, znikają wszystkie zmartwienia. Nie ma tematów, o których nie można z nim porozmawiać. Dlatego przyjacielską relację można nazwać najpiękniejszą i najbardziej pewną ze wszystkich. Jeśli już w nic nie wierzymy i nie mamy na nic nadziei - zawsze możemy wierzyć w naszego przyjaciela, który nigdy nie odmówi nam pomocy. Nie można jednak zapominać, że to relacja, która zależy od dwóch stron - jeśli mam przyjaciela, to też muszę być dla niego przyjacielem. Gdy otrzymujemy od kogoś dobro, musimy odwdziżyć się tym samym.

Przyjaźń to najważniejsze uczucie w życiu każdego człowieka, często jest podstawą do wykształcenia jeszcze głębszej relacji - miłości. Nie można kogoś pokochać, nie traktując go jednocześnie jak najlepszego przyjaciela, najważniejszą osobą na świecie, którą gotowi jesteśmy obdarzyć bezgranicznym zaufaniem. Najpiękniejszą książką opisującą narodziny i budowanie takiej relacji jest *Mały Książę*. Jej

bohater zdecydował się opuścić swoją planetę tylko dlatego, że chciał znaleźć prawdziwego przyjaciela. Okazało się, że najbliższą mu istotą była róża - trudno powiedzieć, czy przyjaźń z nią nie przerodziła się w miłość. Dopiero z perspektywy czasu Mały Książę uznał, że wcześniej nie był gotowy, żeby pokochać różę.

Mały Książę podczas swojej podróży spotykał wielu dorosłych ludzi - ale nie znalazł wśród nich przyjaciela. Każde spotkanie wiązało się z rozczarowaniem. Najpierw poznał Geografa, to on uświadomił mu, jaką kruchością jest róża. To wtedy Mały Książę pierwszy raz zaczął żałować, że zostawił różę samą. Lis pokazał Małemu Księciu, co to znaczy być przyjacielem i mieć przyjaciela - spotkanie z nim było dla bohatera najważniejsze. Lis opowiada, że aby zaprzyjaźnić się z kimś, trzeba go najpierw „oswoić”, spędzić z nim wiele czasu, po to, żeby zbudować mocną więź. Kiedy czekamy na spotkanie z przyjacielem, cieszymy się i nie myślimy o tym, że będziemy musieli się z nim rozstać - liczą się wtedy dla nas tylko chwile, które z nim spędzamy. Rozstanie z przyjacielem to bolesne przeżycie, świadczą o tym słowa lotnika, wypowiedziane przed rozstaniem z Małym Księciem: *Nie słyszeć więcej jego śmiechu - ta myśl mnie zadreślała. Ten śmiech był dla mnie jak studnia na pustyni*. Mały Książę

przekonuje się o tym, że przyjaźń jest niezwykle pięknym uczuciem, gdy podczas podróży trafia do ogrodu z kwitnącymi różami. Teraz wie, że tylko pozornie są one do siebie podobne, ale nie wszystkie są dla niego wartościowe - liczy się tylko ta jedna, wyjątkowa, która należy do niego. Darzy ją głębokim uczuciem, dlatego troszczy się o nią. Jest ona cenna, bo poświęca jej wiele czasu, dba o nią najlepiej jak tylko potrafił. Pięknie o przyjaźni wypowiedział się Lis: *Stajesz się odpowiedzialny na zawsze za to, co oswoiłeś*. Dlatego nie możemy zapomnieć o przyjacielem, opuścić go w trudnym momencie życia - musimy być odpowiedzialni za niego. Mały Książę uświadamia sobie tę prawdę, coraz częściej myśli o swojej róży: *moja róża... jestem za nią odpowiedzialny*. Konsekwencją tej myśli jest decyzja, którą podejmuje - dla róży opuszcza Ziemię i wraca do domu, na swoją planetę.

Uważam, że przyjaźń jest jedną z najważniejszych wartości w życiu każdego człowieka. To relacja, która jest niezbędnym warunkiem osiągnięcia szczęścia. Przyjaciel sprawia, że nasze życie staje się barwniejsze, ponieważ posiadamy kogoś z kim możemy się dzielić przeżyciami. Warto jednak pamiętać, że my też musimy być gotowi mu ją zaoferować. Nie ma nic cenniejszego niż dobry przyjaciel - dla jego dobra warto poświęcić wszystko.

TEMAT MIESIĄCA: P R Z Y J A Ż Ń

MOI PRZYJACIELE

Moimi najlepszymi przyjaciółmi są moje zwierzęta.

Najstarszym zwierzęciem jest mój pies Maksio. Ma 14 lat. Rodzice znaleźli go jadąc samochodem na grzyby. Siedział przy drodze w krzakach. Było mu widać tylko uszy. Ktoś wyrzucił go z auta - jadąc na wakacje. Maksio jest niedużym, czarnym psem z brązowymi łapami.

Mam również kota, który wabi się Milka, ale mówię na nią pieszczotliwie Milunia. Ma ona 11 lat. Rodzice wzięli ją od sąsiadów, gdy była mała. Milka jest dachowcem. Jest szaro - czar-

no - brązowo - białego koloru i ma różowy nosek. Lubi przytulać się do mnie i zaczeptać psa.

Posiadam także rybki. Jedną jest taka duża, że przy-

Najmłodszym moim przyjacielem jest królik o imieniu Chrupek. Jest jeszcze mały i ciut szalony. Lubi biegać w kółko i wysoko skakać. Jest przeżabawny.

Bardzo kocham moje zwierzęta i lubię spędzać z nimi wolny czas. Chciałabym, żeby zostały ze mną jak najdłużej.

Jagoda Cieciera

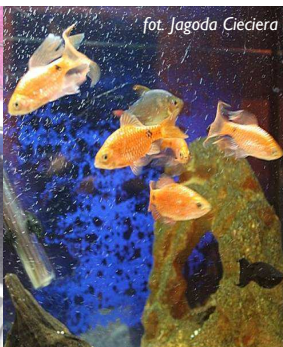
„I trzeba być wielkim przyjacielem i mocnym przyjacielem, żeby przyjść i przesiedzieć z kimś całe popołudnie tylko po to, żeby nie czuł się samotny. Odłożyć swoje ważne sprawy i całe popołudnie poświęcić na trzymanie kogoś za rękę.”

Anna Frankowska

pomina małego rekina. To ona często obcałowuje szyby w akwarium i straszy inne mniejsze rybki.

fol. Jagoda Cieciera

fol. Jagoda Cieciera

fol. Jagoda Cieciera

fol. Jagoda Cieciera

MOI PRZYJACIELE: KRÓLIK CHRUPEK, RYBKİ AKWARIOWE,

PIES MAKSIO

I KOTKA MILKA

MÓJ PRZYJACIEL

Każdy z nas ma kogoś, z kim lubi przebywać i spędzać czas. Taka osoba to przyjaciel. Opowiem Wam o moim.

Mój przyjaciel ma na imię Kamil. Spędzaliśmy ze sobą

bardzo dużo czasu, ale niestety wyjechał z całą rodziną do Niemiec. Bardzo mi go brakuje. Często rozmawiamy przez telefon. Rzadko się widzimy, bo przyjeżdża tylko na święta. Gdy mieszkał na

Podgórzu graliśmy razem na podwórku w piłkę oraz na konsoli. Podczas jego odwiedzin w Wałbrzychu spacerujemy po najbliższej okolicy, bawimy się. Chcemy jak najwięcej czasu spędzać razem. Kamil ma dwóch braci Dawi-

da i Łukasza, z którymi też lubię się bawić. Gdy nadchodzi czas rozstania jest mi bardzo smutno. Mimo, że jest to przyjaźń na odległość wierzę, że będzie trwać długo.

Bartłomiej Tomaszewski

TEMAT MIESIĄCA: P R Z Y J A Ź Ń

WARTOŚĆ PRZYJACIELA

Przyjaźń to ważna sprawa, a jeśli chcecie wiedzieć coś o tym przeczytajcie nieniejszy tekst.

Jak wiecie każdy człowiek na świecie ma kogoś takiego, którego nazywa przyjacielem. Przyjaciel to nie jest pierwsza napotkana osoba lecz ktoś taki kto przede wszystkim nigdy nas nie zrani. Kiedy spotkamy na wakacjach czy gdzieś indziej jakiegoś

człowieka nie mówmy od razu, że to nasz przyjaciel. Lepiej powiedzmy, że to nasz kolega bądź koleżanka. Gdy uznamy, że jest godzien być naszym przyjacielem to zrobmy próbę wtedy się okaże czy tak jest czy jednak nie. Powiem wam, że nie mogę wyobrazić sobie takiego świata, gdzie żaden człowiek nie ma takiej osoby, której mógłby się zwierzyć.

Często kiedy idę po szkole widzę wielu uczniów, którzy siedzą sami na przerwach i z nikim nie rozmawiają. Pomyślmy, żeby podejść do nich i razem z nimi spędzić przerwę, wtedy na pewno będą szczęśliwsi i to właśnie oni mogą zostać naszymi przyjaciółmi.

Wszyscy ludzie na ziemi pewnie mają przynajmniej jedną osobę, którą nazywają przyjacielem, a jeśli mają ich więcej to zawsze jeden będzie najważniejszy. Ja sama

mam swoją przyjaciółkę która zawsze mnie wspiera, pomoże mi w trudnych sytuacjach, podpowie gdy nie mogę się zdecydować i nigdy mnie nie zrani. Ludzie potrzebują przyjaciół, by móc z kimś porozmawiać, spędzać czas i się realizować. Zawsze z kimś takim jest nam o wiele różniej i wiemy, że nigdy nas nie wystawi do wiatru. A to jest najważniejsze.

Julia Urbanowicz

rys. Ola Muraszko

NAJWIĘKSZĄ WARTOŚCIĄ W ŻYCIU POWINIEN BYĆ DLA KAŻDEGO PRZYJACIEL

TEMAT MIESIĄCA: P R Z Y J A Ż Ń

CZYM JEST PRZYJAŻŃ?

Przyjaźń jest dla mnie czymś najwspanialszym. Najmilszym uczuciem, które może sprawić, iż człowiek staje się ciepły i szczęśliwy.

Przyjaciół to ktoś, komu można bezgranicznie zaufać i nie musimy się bać, że zdradzi komuś nasz sekret. Jest to także osoba, która zawsze nas wspiera i stara się zrozumieć, oraz staje po naszej stronie i broni naszego dobrego imienia. Dobry przyjaciel jest wierny, nie zdradza tajemnic i nie plotkuje na nasz temat. W literaturze bardzo często spotykamy się z motywem przyjaźni. Dobrym przykładem jest zażyłość Małego Księcia i Lisa z utworu „Mały Książę”. Lis tłumaczy mu, że najpierw trzeba oswoić drugiego człowieka, oraz zwrócić uwagę na jego charakter, a nie wygląd. Spotkanie z Lisem pomaga Małemu Księciu zrozumieć, na czym polega przyjaźń. Lis uświadamia małemu chłopcu, że przyjaźń trzeba szanować. Wymaga ona cierpliwości. Przyjaźń nie rodzi się od razu, potrzeba czasu i należy drugiego człowieka obdarzyć zaufaniem.

Czasem bywa tak, że uzależniamy się od jednej osoby. Odgradzamy się od innych przez co tracimy sympatię innych osób i gdy na przy-

kład naszego BEST FRIEND nie ma, nie mamy, do kogo się odezwać. Nigdy więc, ale to nigdy nie uzależniamy się od jednej osoby.

Niestety w dzisiejszych czasach trudno o prawdziwego przyjaciela. Wiele osób patrzy na świat w sposób egoistyczny i nie zwraca uwagi na to, co chce jego przyjaciel, lecz na to, co on sam chce. Nie liczy się ze zdaniem bliskich, chce być od nich lepszy. Czasem bywa tak, że przyjaciel, któremu ufacie okazuje się nielojalny, zawodzi wasze zaufanie. Ktoś kiedyś powiedział „owoc dojrzewa i spada, tak samo człowiek musi upaść, aby dojrzeć”, doznanie takiej zdrady przyjaciela jest bardzo bolesne i bardzo dużo może nas kosztować łez. Gdy słyszymy słowo „przyjaźń”, od razu przypomina nam się stare przysłowie „prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie”. Wszyscy się zgodzimy, że jest w tym powiedzeniu, trochę racji. Autor przysłówia na pewno poznał swojego przyjaciela w chwili, kiedy on potrzebował „pomocy”, kiedy on był w „biedzie”, a drugi człowiek chciał mu bezinteresownie pomóc. Przy wyborze przyjaciół miejmy

Bez przyjaźni życie jest
pustynią samotności, nie kończącą się nocą...

Prawdziwa przyjaźń nie zna granic,
nie zatrzymają jej nawet górskie szczyty...

Przyjaźń to most łączący dwa serca
pełne wrażliwości i dobroci...

Przyjaźń chroni przed ciemnością serca,
przed niebezpieczeństwem i ludzkim złem...

Przyjaźń jest kwiatem który swoim zapachem
łagodzi każdy ból, każde cierpienie...

Przyjaźń to pójście razem naprzeciw
wszelkim trudnościom, zmaganie się z potęgą
Życia pomimo swojej Małości...

Anonim

wiersz pobrany ze strony <http://adonai.pl/perelki/przyjazni?id=41>

w pamięci te słowa.

Naszym przyjacielem z reguły jest inna osoba, ale nie zawsze tak jest. Uważam, że przyjaźń może istnieć także między człowiekiem a zwierzęciem, np. psem. Wszyscy znamy przysłowie mówiące, że „pies jest najwierniejszym przyjacielem człowieka”. Może nie potrafi on mówić, ale za to doskonale wyczuwa nastroje swojego pana i na swój sposób stara się mu, na przykład, poprawić humor. Czasem potrafi wrócić do właściciela nawet z bardzo

daleka, a nawet oddać za niego życie. Przykład przyjaźni psa i człowieka możemy odnaleźć czytając książkę „O psie, który jeździł koleją”. Przyjaźń jest czymś bardzo ważnym, bo z przyjaciółmi można przeżywać wspaniałe chwile, które zostaną nam w pamięci na bardzo długo.

Podsumowując, przyjaźń jest bardzo cennym skarbem, który trzeba pielęgnować, dbać o niego, aby nie zaprzepaścić tego, co razem zbudowaliśmy.

Laura Kycia

TEMAT MIESIĄCA: P R Z Y J A Ż Ń**PRAWDZIWYCH PRZYJACIÓŁ POZNAJEMY W BIEDZIE**

W dzisiejszych czasach trudno znaleźć przyjaciela. Takiego, któremu można powierzyć swoje sekrety i być pewnym, że zachowa je dla siebie.

W swoim życiu spotykamy wielu ludzi, których uważamy za przyjaciół, jednak często okazuje się, że tak nie jest, gdyż wielu z nich kieruje się swoim interesem. Doświadczając sytuacji, gdy zawodzi nas człowiek przekonujemy się sami, że prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie. W dalszej części postaram się udowodnić postawioną przeze mnie tezę. Zacznę od tego, że dla prawdziwego przyjaciela bardzo ważną wartością jest lojalność. Doskonałym przykładem takiej osoby jest Magda z powieści George Eliot „Młyn nad Flossą”, która poświęciła swoje szczęście i miłość w imię przyjaźni do swojej kuzynki, Lucy. Dziewczyna przeżywała wiele rozterek, była wewnętrznie rozdarta, gdyż obie osoby były jej bardzo bliskie, każda na swój sposób. Dokonanie wyboru okazało się heroicznym czynem, ale przyniosło ukojenie. Magda nie mogła bowiem żyć, budując swoje szczęście na tragedii przyjaciółki. Była to osoba

o prawidłowo ukształtowanym systemie wartości. Dla Magdy zdrada Lucy nie wchodzi w grę, bez względu na to, jakie koszty będzie musiała ponieść. I to właśnie jest prawdziwa przyjaźń.

Innym przykładem prawdziwego przyjaciela jest Pawełek, bohater powieści Andrzeja Szczypiorskiego „Początek”. Akcja utworu rozgrywa się podczas okupacji hitlerowskiej. Narazając własne życie, Pawełek ukrywał swojego przyjaciela, Henia, troszczył się o niego i czuwał nad jego losem. Wszyscy wiemy, że w czasie wojny za pomoc zbiegom żydowskim była tylko jedna kara - śmierć. Trzeba nie lada odwagi i determinacji, aby zdecydować się na taki czyn i życie drugiej osoby cenić na równi z własnym. Codziennosc Pawełka i Henia była ciągle podszyta lękiem, jednak mieli siebie i wspierali się nawzajem. Potrafili pokonać chwile zwątpienia, grozy i poczucia bezsilności. Jeżeli ktoś potrafi narażać własne życie dla ratowania drugiej osoby, to kimże jest, jeśli nie prawdziwym przyjacielem? Myślę, że co do tego, nikt nie ma najmniejszych wątpliwości.

Ciekawym przykładem z życia codziennego, po-

twierdzącym postawioną tezę jest stosunek fanów do wielkich gwiazd sportu. Kiedy osoba odnosi sukcesy, jest powszechnie czczona, wielbiona, otoczona wianuszkami pseudo - przyjaciół. Każde pojawienie się gwiazdy sportu na ekranie czy publicznie wywołuje wielki entuzjazm. Można odnieść wrażenie, iż osoba ta ma mnóstwo przyjaciół, gdyż jest uwielbiana. Wszystko zmienia się w momencie, gdy dobra passa mija. Ci, którzy nie odstępowali sportowca na krok, nagle gdzieś znikają, a uwielbienie zamienia się w krytykę. Wierna pozostaje jedynie garstka osób, która doskonale rozumie, że właśnie teraz potrzebne

jest ich wsparcie i pomoc. Dobrze, jeśli w ogóle znajdą się takie osoby. Myślę, że przedstawione argumenty potwierdzają postawioną tezę. Każdy marzy o prawdziwym przyjaciolem, takim który nie zawiedzie, pomoże w potrzebie, potrafi okazywać swoją radość, kiedy odnosimy sukcesy. Uważam, że prawdziwy przyjaciel to ten, który bezinteresownie niesie nam pomoc. To osoba dyskretna, lojalna, oddana i wierna. Takich przyjaciół spotykamy niewielu, ale jeśli już zdarzy się nam prawdziwa przyjaźń, to musimy o nią dbać i ją pielęgnować.

Michał Rydyziński

fot. Sławomir Skonieczny

WARTO MIEĆ W ŻYCIU PRAWDZIWEGO PRZYJACIELA

5 PYTAŃ DO...

PRZYJAŹŃ POTRZEBUJE CZASU

- To, że po prostu się kogoś zna od lat i czasem z nim fajnie pogada, nie oznacza, że jest on przyjacielem - mówi w rozmowie z Hanną Halek znany aktor Mirosław Baka.

Ma pan wielu przyjaciół?

Dziwi mnie, kiedy słyszę, że ktoś mówi „niektórzy moi przyjaciele...” i trochę tego nie rozumiem. Albo zwyczajnie zazdroszczę. Chociaż wydaje mi się, że ludzie często beztrząsco stawiają znak równości między określeniami „znajomy”, „kolega”, „przyjaciel”. Dla mnie przyjaźń to szczególna wartość. Kiedy powiedziała mi pani przez telefon, o czym będziemy rozmawiać, zacząłem się nawet zastanawiać, czy ja w ogóle mam przyjaciół. Chyba nie...

To niemożliwe.

Człowiek, którego nazywałem przyjacielem, wyprowadził się daleko stąd... On jest marynarzem i bywało, że zniknął na kilka miesięcy, ale teraz?... Spotkałem bratnią duszę, z którą się doskonale rozumiałem. Ale okoliczności sprawiły, że się od siebie oddaliliśmy. A kontakty typu dwóch facetów wydzwania do siebie co drugi dzień i opowiada sobie, co Kryśka mówiła albo co dziś jedli lub też dlaczego ona taka jest... nie wchodzi w grę. Faceci nie rozmawiają w taki sposób. Tak potrafią konwersować kobiety. Główne założenia męskich i kobiecych przyjaźni są takie same, ale treści przekazywane między dwoma facetami w moim wieku są dosyć skondensowane, konkretne, skąpe.

Czyli „Jedziemy w góry?”. „Tak”. I jedziecie.

No, tak. Bo o czym tu jeszcze dysktować? Trzeba ustalić tylko mniej więcej, które góry. (śmiech)

I co takich dwóch ze sobą robi, gdy już się spotkają? Aktor i marynarz?

Nie ma znaczenia czy idą w te góry. Chodzi o to, żeby razem być, nieważne w jakich okolicznościach.

Czego potrzebuje znajomość, by stać się przyjacią?

Czasu, wyzwań, prób sił, beczek soli... Nie da się zaprzyjaźnić z kimś, jeśli się z nim nie doświadczyło sytuacji trudnych, wspaniałych, ekstremalnych. Trzeba najpierw zażyć trochę wspólnego życia, żeby sprawdzić to, co chcemy nazwać przyjaźnią, w najróżniejszych okolicznościach. Coś się napsociło, zdarzyło się jakieś szczęście, nieszczęście. Trzeba dorobić się wspólnych wspomnień. Im bogaciej, tym lepiej. Sam fakt, że po prostu się kogoś zna od 77 lat i czasem z nim fajnie pogada, nie oznacza, że jest on przyjacielem.

Czyli przyjaźń od pierwszego wejrzenia nie istnieje?

Nie wiem nawet, czy jest miłość od pierwszego wejrzenia, ale nie wchodźmy w te meandry. Przyjaźń jest przyjaźnią wtedy, kiedy jest co jakiś czas egzaminowana, kiedy się ją potwierdza, weryfikuje. Jeśli takich sytuacji nie ma, trudno być przekonanym i pewnym, że to właśnie jest to. Krótko mówiąc, przyjaciel to człowiek, na którego można liczyć i na którym można polegać, i musi nadawać na tych samych falach. Dobrze to widać, gdy spojrzysz się wstecz. Myślisz sobie: „To jest, kurde, przyjaciel – pomógł mi wtedy, ufał, nie sknocił niczego w naszych relacjach”. Na przyjaźń trzeba zapracować.

No właśnie, ale w Ostrowcu Świętokrzyskim ma pan swojego Giovanniego z podstawówki.

Z Giovannim widzieliśmy się półtora roku temu i zobaczymy się pewnie za pół roku, może za rok, ale wiem, że gdy się spotkamy, będzie tak jak zawsze. Między nami nic się nie zmienia. Giovanni jest jednym z trzech facetów, z którymi spotykam się, gdy jadę do Ostrowca. Rosną im brzuchy, wypadają włosy, a ja wciąż patrzę na nich przez różowe okulary, tak jakby czas się zatrzymał. Są dla mnie nadal chłopakami, z którymi różne dziwne rzeczy robiłem w młodości, i zawsze mam ochotę się

fol. Sławomir Skonieczny

z nimi spotkać. Może tu chodzi o to, że te przyjaźnie, które zawiązują się w momencie krystalizowania się osobowości, dojrzewania, takiego gotowania się charakteru, robienia z niego jajka na twardo, które już wie, czego chce – mają się czym scalić? Wtedy wszystko działa się szybciej, intensywniej, mocniej. W ciągu jednej przegadanej rano dochodziło się do wniosku: „Stary, ja cię normalnie kocham, człowieku”.

Pański zawód sprzyja przyjaźniom?

Ani tak, ani nie. Myślę, że te wszystkie opowieści o aktorskich zawiściach są grubo przesadzone. To jakieś legendy.

Słyszałam też legendy o teatralnych „rodzinach”.

Wie pani, co...? Teraz to sobie uświadomiłem. Ja przyjaźnię się z innym aktorem. Kurczę, ja się naprawdę z nim przyjaźnię! Aż mnie teraz ciarki przeszły, że go skrzywdziłem, mówiąc na początku, że chyba nie mam przyjaciół. To Janek Jankowski. Teraz gramy razem w teatrze Komedia w dwóch przedstawieniach, więc powstają nowe anegdoty, nowe wspólne przeżycia. No właśnie, i to jest to! Dobytek naszych przeżyć. Koszmarnych i cudnych jednocześnie. Z tego składa się przyjaźń.

rozmawiała Hanna Halek

artykuł pochodzi z magazynu SENS, został opublikowany na stronie <http://zwierniadlo.pl/2013/kultura/kultura-wywiady/wywiad-z-miroslawem-baka-rozmowa-o-przyjazni/3>

TEMAT MIESIĄCA: PRZYJAŹŃ

Okiem nauczyciela:

fot. z archiwum A. Guzek

Pani Agata Guzek, nauczycielka plastyki:

„Przyjaciół to taki ktoś, kto wszystko o tobie wie i mimo to cię kocha.”

Elbert Hubbard

Dla każdego z nas definicja przyjaciela będzie inna. Dla mnie przyjaciel, to taki "Ktoś" kto jest z nami zawsze, nawet jeśli fizycznie go przy nas nie ma, ale wiemy, że o nas myśli, że zawsze możemy na nim polegać. Przyjaciel powinien być przede wszystkim szczery, nie mówić tego co chcemy usłyszeć, ale co powinniśmy wiedzieć o samym sobie. Przyjaciel powinien być wyrozumiały i tolerancyjny, powinien nas wspierać.

Prawdziwy przyjaciel, to musi być wyjątkowa osoba, w której towarzystwie czujesz się bardzo dobrze, z którą chce się gadać wszędzie i o wszystkim. W myśl cytatu przytoczonego wyżej, prawdziwy przyjaciel, to osoba, która przyjaźni się z nami pomimo naszych wad, a nie tylko dzięki naszym zaletom. Przyjaciel umie dochować tajemnicy, umie doradzić, pocieszyć, śmiać się z nami czy czasem nawet popłakać. Znaleźć prawdziwego przyjaciela jest bardzo trudno, czasem trwa to długo.

W przyjaźni najważniejsze jest serce i otwarta dusza. Powinno się ją pielęgnować dzień w dzień, bo brak czasu dla przyjaźni może spowodować jej zwiędnięcie. Wszystko wokół nas się zmienia rzeczy, ludzie, miejsca ale prawdziwa przyjaźń zostaje z nami na zawsze. Ale aby tak się stało należy pamiętać o kilku sprawach o zaufaniu, szczerości, prawdomówności, wzajemnej pomocy i te rzeczy pielęgnować.

Należy pamiętać, że nie to co mamy, modne ciuchy, nowe gadżety, najnowsze modele telefonów czyni z nas przyjaciół, ale serce i oddanie drugiej osobie, dobre słowo, miły uśmiech. Prawdziwa przyjaźń, to coś bardzo cennego, tego nie zdobywa się zbyt łatwo i szybko, nie znajduje się tego w jednej chwili. Budowanie prawdziwej przyjaźni trwa czasem wiele lat, ale warto jednak się starać, bo prawdziwa przyjaźń to niezwykle dar.

Agata Guzek

JAKI POWINIEN BYĆ

Julia Makowska
klasa VI a:

Moim zdaniem przyjaciel powinien być szczery, troskliwy. W trudnych sytuacjach powinien nas wspierać. Musi mieć zawsze dobry humor.

Małgorzata Stanisław
klasa VI b:

Moim zdaniem przyjaciel powinien być wierny i pomocny. Przyjaźń to najlepsze co może cię spotkać. Gdy ma się kogoś takiego nie wolno go lekceważyć.

Oliwia Kachel
klasa V a:

Moim zdaniem powinien być szczery i miły. Nie może nas obgadywać, ani zostawiać nas, zwłaszcza wtedy, gdy go potrzebujemy. Przyjaciel jest tylko jeden.

Martyna Siwek
klasa V a:

Prawdziwy przyjaciel nie powinien być zazdrosny o innych. Powinien być też prawdomówny i nie obgadywać. Sama takiego szukam. Ale w prawdziwej przyjaźni najważniejsze jest to by trwała ona jak najdłużej.

TEMAT MIESIĄCA: PRZYJAŹŃ

DOBRY PRZYJACIEL?

Miłosz Brzeziński
klasa VI a:

Mój najlepszy przyjaciel powinien nie zostawiać w potrzebie. Przyjaciel powinien pomagać w trudnych chwilach. Przyjaźń to najfajniejsza rzecz na całym świecie.

Mateusz Oczkiewicz
klasa VI a:

Moim zdaniem prawdziwy przyjaciel powinien nie zostawiać przyjaciela w potrzebie. Przyjaciel powinien być troskliwy. Przyjaźń to najlepsza rzecz na świecie.

Paweł Wądołowski
klasa V b:

Moim zdaniem prawdziwy przyjaciel musi być szczery, miły i nie zostawiać w potrzebie. Z takim przyjacielem można spędzić mile czas. Każdy powinien mieć prawdziwego przyjaciela.

Grzegorz Matuszewski
klasa V a:

Przyjaciel powinien być uczciwy, koleżeński i zawsze pomagać nam w potrzebie. Prawdziwy przyjaciel nigdy nie obgaduje i nie zostawia. Warto coś takiego spotkać jak przyjaźń.

Okiem ucznia:

Laura Kycia, uczennica
klasy VI a:

Szkoła jest naszym drugim domem, więc każdy się zgodzi, że również tam możemy znaleźć swoich przyjaciół. Czasem poznajemy ich po

foto: Sławomir Skonieczny

przez te same zainteresowania, na przykład, kiedy cho-

dzimy na te same zajęcia pozalekcyjne, lub siedzimy ze sobą w ławce na danym przedmiocie. Możemy zauważyć takie papużki nie rozłączni, gdy tylko przechodzimy przez szkolny korytarz. Zwróćcie czasem uwagę, a na pewno zauważycie takie osoby.

Przyjaciel jest bardzo ważny w naszym życiu a zwłaszcza szkolnym, ponieważ chodzenie do szkoły, w której nie ma się przyjaciół to nie jest przyjemna sprawa bo nie masz się do kogo odezwać, to nie jest wcale miłe. Bardzo często zdarza się tak, że obgadujemy siebie nawzajem na przerwach czy nawet piszemy sobie o tym w liścikach na lekcji. Nie róbmy tego, ponieważ po pierwsze jest duże prawdopodobieństwo, że osoba, którą obgadaliśmy za jej plecami dowie się tego od osób, które słyszały nasze skargi, a po drugie nie warto się kłócić, żeby nie zaburzać atmosfery stworzonej w klasie lub między klasami.

Ważną rzeczą jest również to, aby nie zostawiać siebie nawzajem samych, bo zostawienie takiej osoby, która straciła wszystkie koleżanki i jeszcze się jej dokucza może spowodować to, że ta ofiara różnych przezwisk będzie zmuszona zmienić klasę, a nawet szkołę. Wyjaśnijmy sobie na bieżąco różne nieporozumienia i rzeczy, które nam w sobie przeszkadzają, aby nasze przyjaźnie były trwałe na długie, długie lata.

Laura Kycia

KĄCIK RELIGIJNY

NASZ BOSKI PRZYJACIEL

Czy Pana Jezusa mogę nazwać swoim Przyjacielem?

JEZUS NASZ PRZYJACIEL:

- wybacz nam przewinienia podczas spowiedzi,
- dodaje nam siły i pokrzepia nas, gdy przyjmujemy Go w Komunii Świętej,
- słucha nas, gdy z nim rozmawiamy w modlitwie,
- radzi nam, gdy czytamy Jego słowa w Piśmie Świętym,
- oddał za nas życie z miłości, umierając na krzyżu,
- jest z nami zawsze!

Papież Franciszek zwracając się do młodzieży powiedział takie słowa:

„Przyjaźń jest jednym z największych darów, jakie osoba może mieć i ofiarować. Jakże trudno jest żyć bez przyjaciół. Jedna z największych tajemnic chrześcijańskich kryje się w byciu przyjacielem Jezusa. Gdy ktoś kocha kogoś, jest obok, troszczy się o drugą osobę, pomaga i nie porzuca jej. Tak postępuje z nami Jezus!”

Wypowiedzi naszych koleżanek i kolegów ze szkoły:

Jezusa mogę nazwać przyjacielem, ponieważ...

„...można Mu zawsze zaufać, nie zdradzi i nie opuści nas w trudnościach, podczas

spowiedzi wybaczy nam grzechy i podpowie co robić by być lepszym”. /Michał i Adrian/

„...nie zostawi nas w potrzebie, wysłucha nas, odpuści nam grzechy, ochroni nas, przytuli do serca”. /Daniel/

„...nigdy nas nie zostawi, zawsze nas wysłucha, zawsze możemy się z nim spotkać w modlitwie i o wszystkim powiedzieć”. /Julia i Wiktoria/

„...zawsze mnie wysłucha i wspiera w ciężkich sprawach, zawsze mogę z Nim rozmawiać”. /Bartek i Nikola/

„...nie opuści nas w biedzie i można Mu się wyzalić”. /Radek i Krystian/

„...słucha nas i zawsze wspiera, nigdy nas nie zostawi, możemy Mu zaufać i zdradzić wszystkie tajemnice”. /Marysia, Dominik, Kacper/

„...nigdy nas nie zostawi, Jezus to prawdziwy Przyjaciel, bo z miłości do nas umarł na krzyżu”. /Amelia/

„...mogę z Nim szczerze porozmawiać i powierzyć Mu swój sekret”. /Antek i Dorian/

„...pomaga nam, nigdy nas nie zostawi w trudnej sytuacji, wybacz nam grzechy, spotykamy się z nami zawsze wtedy, gdy tego chcemy i Jego potrzebujemy”. /Justyna i Weronika/

„...nigdy nas nie opuści w trudnych sytuacjach i nigdy nie zostawi samych, zawsze

możemy na Nim polegać”.

/Mateusz i Bartek/

„...nigdy nas nie zdradzi, nie oszuka, nie okłamie, nie odwróci się od nas w potrzebie”. /Oliwia i Maks/

„...zawsze nam pomoże i nas nie zostawi w potrzebie”.

/Wiktoria i Natalia/

„...oddał swoje życie z miłości do nas”. /Jasiu i Wiktor/

„...nigdy nas nie zdradzi, jest zawsze przy nas”. /Nikodem i Szymon/

„...można Mu zaufać i można się Mu zwierzyć”. /Julia i Kamila/

„...zawsze nas wesprze we wszystkich trudnych sytuacjach”. /Laura i Martyna/

„...nie zdradzi naszych tajemnic, dlatego mamy do Niego pełne zaufanie”. /Szymon i Oskar/

„...zawsze mogę Mu zaufać”. /Wiktor i Kacper/

„...zawsze mówię Mu moją tajemnicę, a On nikomu nie

powie, zawsze mnie wysłucha”. /Michał i Sebastian/

„...zawsze jest przy nas i nigdy nas nie opuści”. /Emilia i Iza/

„...kocha nas, ma do nas zaufanie, nie zdradzi naszych sekretów”. /Patrik i Grzesiek/

„...jeśli zdradzimy Mu sekrety to nikomu ich nie powie”. /Nikola i Wiktoria/

Modlitwa za mojego przyjaciela:

Ty wiesz, Panie, jak wielkim skarbem jest mieć przyjaciela. Kochałeś przecież Łazarza, bo płakałeś nad jego grobem. Dziękuję Ci, Panie, za mojego przyjaciela. Tak jest mi z nim dobrze i pomagamy sobie nawzajem. Nie pozwól, abym nieroztropnie stracił jego zaufanie. Chcę, aby nasza przyjaźń była z korzyścią dla nas obu. Amen.

Katarzyna Żurek

rys. Justyna Bachanowicz

PAN JEZUS JEST PRZYJACIELEM NAS WSZYSTKICH

KĄCIK LITERACKI

KIM JESTEM?

Dorastałam wśród moich bliskich przyjaciółek. Codziennie bawiliśmy się w berka lub tańczyliśmy na wietrze. Pewnego dnia do naszego domu przybyli ludzie, którzy zabrali nas na dziwną maszynę i związali linami... Próbowaliśmy się uwolnić, ale niestety to nic nie dało. Zabrali nas do jakiegoś wielkiego budynku. Kilku ludzi, którzy zabrali nas na pojazd, ściągnęli nas z niego i poodcinali nam włosy. Był to dla mnie cios, bo bardzo je lubiłam... Załadowali nas na wózki i zabrali do pomieszczenia, w którym stała duża maszyna. Włożyli nas do niej. Nagle rozdzieliliśmy się na miliony, o ile nie miliardy kawałeczków. Wpadliśmy do wielkiej kadzi, gdzie nas mieszano z jakimiś dziwnymi substancjami. Byłam cała mokra. Nagle otwór w kadzi się otworzył i spłynęłam w dół. Poczułam, że robię się sucha. Wielkie walce rozpląszczyły nas na bardzo długi pas, po czym nawinięto nas na kolejne wałki.

Po jakimś czasie ludzie pocięli nas na kilkadziesiąt niewielkich kawałków. Zostałam ułożona na jednej dużej kupce. Moje koleżanki gdzieś zniknęły. Zostałam zapakowana w folię i włożona do kolejnego dziwnego pojazdu. Poczułam się zmęczona tym wszystkim i zasnęłam.

Obudziłam się, kiedy włożyli jeden z moich kawałków do jakiejś maszyny. Wtedy coś mnie przygniotło i nagle pojawiły się tam małe czarne znaczki. Co to jest? Na wszystkich moich kawałkach też je poodbijało.. Ale trochę inne. Następnie ktoś skleił wszystkie ze sobą i włożył do twardej oprawy. Potem trafiłam do kartonu. Karton natomiast został włożony do dziwnego pojazdu. Rozpoczęła się podróż. Leżałam na stercie jakichś innych istot podobnych do mnie. Wszystkie były czymś okropnie podekscytowane.

Po kilku godzinach podróży ludzie położyli mnie na jakąś deskę obok innych podobnych do mnie przedmiotów. Zostawili nas i już nie wrócili. Wokół mnie unosiło się pełno nieznanych zapachów. W ciągu kilku dni deska opustoszała. Zostałam tylko ja. Do pomieszczenia, w którym byłam weszła mała dziewczynka, która wskazała na mnie palcem i zawołała:

- Mam! To ostatnia! Proszę, kup mi ją!

- Dobrze, cieszę się, że się nimi interesujesz. Większość dzieci w twoim wieku już ich nie kupuje.

Dziewczynka wzięła mnie do ręki i położyła na blacie. Podała mi jakiś papier z liczbą 10, po czym wpakowała mnie do siatki.

Wyciągnęła mnie z niej już w zupełnie innym pomieszczeniu. Położyła mnie na łóżku i wyszła z pokoju.

fot. Sławomir Skonieczny

Klaudia Ziółkowska - uczennica klasy VI b.

Talent literacki ujawnił się u Klaudii bardzo wcześnie. Píše właściwie od kiedy nauczyła się liter. W swoim dorobku ma kilkadziesiąt opowiadań, a także kilka książek.

W tym dziale będziemy prezentować wybrane opowiadania Klaudii.

Przyjemnej lektury.

Wieczorem do niego wróciła. Wzięła mnie do rąk i tak trzymała około godziny. Potem zgasiła lampkę włożyła mnie do szuflady i już nic nie widziałam.

Ten rytuał powtarzał się co wieczór. Polubiłam tą dziewczynkę. Była bardzo miła i dobrze się mną zajmowała.

Pewnego wieczoru po skończonym rytuale, włożyła mnie do jakiegoś pudła i zamknęła je. Nie wiedziałam co się dzieje. Leżałam w nim kilka dni. Pewnego ranka wyciągnął mnie z niego jakiś chłopak.

- Nareszcie! - zawołał. Wskoczył na łóżko. Trzymał mnie w rękach pięć do dziesięciu minut, mniej niż tamta dziewczynka. Potem rzucił mnie w ką. Wpadłam za łóżko.

Wydawało się, że zostanę tam na zawsze. Któregoś dnia czyjaś ręka mnie stamtąd wyciągnęła.

- Antek! Znalazłam ją, leżała za łóżkiem! - krzyknęła mama chłopca.

- Wyrzuc ją, jest nudna! - usłyszałam odpowiedź chłopaka. Poczułam się urażona. Jednak jego mama mnie nie wyrzuciła. Trafiłam do bliźniaków, chłopca i dziewczynki, którzy ciągle się o mnie bili. Wkrótce i od nich odeszłam. Podróżowałam tak z rąk do rąk.

Któregoś dnia powędrowałam do jakiejś małej dziewczynki. Z tego co słyszałam, miała na imię Magda. Od tamtej chwili poczułam się naprawdę potrzebna i kochana. Magda opiekowała się mną i poświęcała mi dużo czasu. Bardzo lubiłam dotyk jej delikatnych dłoni. Któregoś wieczoru pobiegła do mamy i powiedziała:

- Dziękuję, że kupiłaś mi tę książkę!

W ten sposób dowiedziałam się kim właściwie jestem. Jestem Książką!!!

Klaudia Ziółkowska

W ŚWIECIE PRZYRODY

PRZYRODNICZE EKSPERYMENTY

Każdego roku w październiku odbywa się w naszym mieście Festiwal Osiągnięć Dzieci i Młodzieży. Tradycyjnie wzięli w nim udział uczniowie naszej szkoły.

Nasza reprezentacja liczyła cztery osoby. Byli to uczniowie z klasy VI a: Izabela Olejnik, Justyna Milewska, Mateusz Baranowski oraz Michał Wasielewski. 26 października 2015 roku, udali się oni do wałbrzyskiego Centrum Nauki i Sztuki Stara Kopalnia.

Podczas pokazu przedstawicieli klasy szóstej pokazali w formie eksperymentu działanie baterii słonecznej zwanej solarem

fot. Małgorzata Wesółowska

UCZNIOWIE NASZEJ SZKOŁY NA FESTIWALU OSIĄGNIĘĆ DZIECI I MŁODZIEŻY 2015

oraz elektrowni wiatrowej. Uczniowie wykazali się dużą wiedzą z przyrody odpowiadając bardzo dobrze na liczne pytania.

Za swoje wystąpienie zostali nagrodzeni książkami, gramami rozwijającymi analityczne myślenie i wspaniałymi upominkami.

Oto relacja uczestniczki pokazu, Justyny Milewskiej: „Nasz eksperyment polegał na przedstawieniu działania baterii słonecznej i elektrowni wiatrowej. Do pierwszego eksperymentu wykorzystano zasilacz samochodowy, baterię słoneczną, miernik uniwersalny żarówki LED. Na początku sprawdziliśmy czy energia zgromadzona w baterii słonecznej jest wystarczająca do wytworzenia napięcia elektrycznego. W tym celu połączyliśmy baterię słoneczną

z miernikiem i odczytaliśmy, że napięcie wynosi 18 volt. Udowodniliśmy, że wytworzone napięcie i zgromadzona energia powoduje zapalenie ledowych lampek.

Następnie przedstawiliśmy budowę wiatraka i zasadę działania elektrowni wiatrowej. Ważnym elementem jest ster kierunkowy, który odpowiada za utrzymanie wirnika w odpowiednim położeniu.”

Na zakończenie naszego festiwalowego występu Justyna przedstawiła także działania realizowane w ramach szkolnego koła przyrodniczego.

Małgorzata Wesółowska

fot. Małgorzata Wesółowska

MATEUSZ BARANOWSKI, MICHAŁ WASIELEWSKI, JUSTYNA MILEWSKA ORAZ IZA OLEJNIK PODCZAS PREZENTACJI

5 N A 6 P O L E C A

GRA K O M P U T E R O W A:

Zdjęcie gry pochodzi ze strony www.hotshare.com

Need for Speed The Run

To gra z serii „Need for Speed”. Gra ukazała się pod koniec 2011 roku, dostępna jest na PC, PS3, Xbox 360.

W tej grze gracze ścigają się po pustyniach, ulicach i autostradach. Jak w każdej części tej gry mamy możliwość kupowania i przera-

biania aut. Gra oferuje bardzo wiele modeli aut. Nie ma jazdy dowolnej, jest tylko tryb wyścigu. Zawsze ścigamy się pomiędzy autami, które nie biorą udziału w wyścigach. Jest to dodatkowe utrudnienie.

Pościgi są fajne, ale zgubić policji nie jest łatwo. Są one bardzo efektowne, ponieważ kiedy radiowoz-y nie mogą nas złapać, to do akcji wkraczają heli-

koptery. Wtedy dopiero jest zabawa.

Gra nie jest krótka, można grać wiele godzin. Jest super dopracowana graficznie i bardzo realistyczna.

Gra jest atrakcyjna i nieprzewidywalna, mimo że kilka elementów zaczerpnięto ze starych wersji. Polecam wszystkim i życzę udanej zabawy.

Patryk Wądołowski

K S I A Ź K A:

**Przegrani wygrani
(Losers can be winners)**

Książka ta opowiada o dziewczynie imieniem Iris, która zapisuje się ze swoim chłopakiem na kurs tańca. Nie spodziewała się, że tańiec dostarczy jej tyle radości. Odkrywa, że uwielbia tańczyć i robi to w każdej wolnej chwili. Po pewnym czasie jej chłopak namawia

ją do wzięcia udziału w turnieju. Iris zgadza się, ale traktuje to jako dobrą zabawę. Zupełnie inaczej podchodzi do turnieju jej przyjaciółka Melanie. Nagle ich relacje się psują? Co jest tego przyczyną? Czy przyjaźń Iris i Melanie przetrwa? Jak potoczą się ich losy? Przeczytaj i przekonaj się sam(a). Polecam.

Laura Kycia

Informacje o książce:

Autor: Jackie Stevens

Wydawnictwo: Elf

Data wydania: 2006

Liczba stron: 126

Oprawa: Miękka

Format: 12,5 x 19 cm

Tłumacz: Marta Kosecka

Zdjęcie okładki pochodzi ze strony empik.com

F I L M:

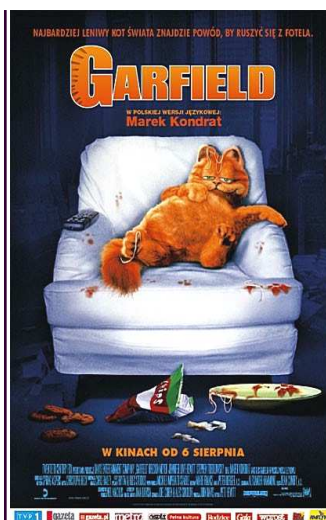
Garfield

Moim ulubionym filmem jest Garfield. Jest to bajka o rudym kocie, który jest bardzo leniwy. Jego pan, John jest rysownikiem komiksów. Pewnego dnia w domu Johna pojawia się Odi, mały szczeniak. Garfield nie jest tym faktem zachwycony i jest trochę niemiły dla Odiego, ale

po pewnym czasie zaczyna traktować go jak brata. Razem przeżywają różne ciekawe, ale i niebezpieczne przygody. Wszystkie są zabawne.

Bardzo lubię komedie, a Garfield jest bardzo fajną, i dlatego mi się podoba. Polecam Garfielda zarówno małym jak i dużym dzieciom oraz dorosłym.

Katarzyna Grzegorzuk

Zdjęcie okładki pochodzi ze strony filmweb.pl

Informacje o filmie:

Gatunek - Familijny

Produkcja - USA

Czas trwania - 80 minut

Premiera polska -

6 sierpnia 2004

Premiera światowa -

11 czerwca 2004

Wydawnictwo -

20th Century Fox

Davis Entertainment

Dystrybutor - Cinepix

Reżyseria - Peter Hewitt

TO WARTO ZOBACZYĆ

ZAMEK CISY

W naszym rejonie znajduje się bardzo dużo zamków, jak np. Książ czy Grodno. Nie ma chyba nikogo w naszej szkole, kto by ich nie widział. Jednak pewnie niewielu z Was było w zamku Cisy.

Warto zobaczyć

W połowie września do zamku udała się moja klasa, czyli VI a. Wycieczka na Cisy bardzo mi się podobała. Na własne oczy mogłam zobaczyć kolejny już dolnośląski zamek. I choć zostały już z niego tylko ruiny, zrobił na mnie ogromne wrażenie. Polecam każdemu wyprawę w to wspaniałe miejsce.

fol. Sławomir Skonieczny

O zamku

Zamek pochodzi z przełomu XIII i XIV wieku, powstał na terenie drewnianego grodu obronnego. Założycielem warowni był najprawdopodobniej Bolko I Świdnicki. W czasie swojego istnienia zamek miał wielu licznych właścicieli. W czasie wojny trzydziestoletniej (XVII wiek) został spalony przez Szwedów i zaczął popadać w ruinę. Kolejni właściciele niezbyt się nim przejmowali, gdyż mało ich interesowały jakieś ruiny. Wykorzystywali to okoliczni mieszkańcy, którzy potrzebowali materiału do budowy swoich gospodarstw. Łatwo się domyślić, że brali

BRAMA WEJŚCIOWA NA ZAMEK

je ze zrujnowanego zamku. Dopiero w latach trzydziestych XX wieku zabezpieczono teren i odnowiono wieżę oraz bramę wejściową. I w takim stanie zamek przetrwał do dziś.

Jak dojść?

Zamek jest położony niecałe trzy kilometry od Książa i około pięciu od Świebodzic. Żeby się do niego dostać, pojechalibyśmy autobusem do Zamku Książ, a stamtąd szlakiem doszliśmy do cisu Bolko. Następnie zahaczyliśmy o ruiny kościółka św. Anny w Świebodzicach Cierniach, a potem weszliśmy na zielony szlak, który prowadzi na Zamek. Zajęło nam to około dwóch godzin. Droga powrotna okazała się dużo krótsza, ponieważ z zamku prowadzi szlak do wałbrzyskiej dzielnicy Podzamcze. Idzie się nim około 60 minut. Szlaki nie są zbyt wymagające, dlatego polecam wszystkim odwiedzenie zamku Cisy. Moim zdaniem naprawdę warto.

Laura Kycia

RUINY ZAMKU PREZENTUJĄ SIĘ DOŚĆ OKAZALE

WIEŚCI Z MIASTA

TAJEMNICA LINII 247 - ŻŁOTY KILOMETR

Kilka tygodni temu najpierw Polskę, a następnie cały świat obiegła sensacyjna wiadomość o odnalezieniu w naszym mieście tajemniczego pociągu. Nazwano go „złotym pociągiem”. Od pewnego czasu Wałbrzych nie schodzi z pierwszych stron gazet, nazwa naszego miasta pojawia się regularnie w telewizji i radio, mimo iż nasze miasto nie jest szczególnie duże, ale dzięki temu odkryciu, stało się znane na cały świat. A wszystko to za sprawą owego pociągu.

fol. facebook.com/KsiazWalbrzych

NAJNOWSZA REKLAMA PROMUJĄCA WAŁBRZYCH, CZY JAK CHCĄ AUTORZY - WAuBRZYCH

Może niektórzy z Was pamiętają jak pewien czas temu ukazał się numer naszej gazetki szkolnej poświęcony naszemu miastu. Jednym z artykułów jakie tam się pojawiły, był artykuł pisany przeze mnie o tajemnicach i ciekawostkach Wałbrzycha. Opisywałem w nim historię o tajemniczym pociągu, który zaginął pomiędzy stacją Świebodzice a Wałbrzych Szczawienko. Legenda ta mówiła, że pociąg ten zaginął wjeżdżając w jakiś tajemniczy, nie zaznaczony na mapach tunel. Podobno zawartość tego pociągu była bardzo cenna. Snuto opowieści

o tym, iż pociąg ten przewoził złoto, a nawet bursztynową komnatę wywiezioną z Wrocławia. Historię tę znałem, bo opowiadał mi ją wielokrotnie mój tata mieszkający wraz ze swoimi rodzicami i dziadkami w dzielnicy Szczawienko. Sam wielokrotnie słyszał ją opowiadaną przez starszych mieszkańców tej dzielnicy, którzy przeżyli wojnę i pozostali po wojnie na tych terenach.

Na chwilę obecną dzięki przeprowadzanym georadarem badaniom możemy być już prawie pewni, że nie jest to jednak pociąg ze złotem. Wszelkie pomiary i badania

wskazują na to, iż jest to niemiecki pociąg pancerny przewożący broń, amunicję i materiały wybuchowe. Od pewnego czasu trwają badania, które miejmy nadzieję wyjaśnią nam gdzie dokładnie się znajduje i co zawiera „złoty pociąg”. Badania te odkryją skrywaną przez wiele lat tajemnicę. Miejsce, w którym znajduje się domniemany pociąg jest pilnie strzeżone przez wojsko i straż ochrony kolei. Teren zaś wokół niego jest w chwili obecnej porządkowany, być może w celu podjęcia dalszych poszukiwań bądź prowadzenia badań.

Wraz z ujawnieniem infor-

macji o „złotym pociągu”, ujawniono także informacje o istnieniu ukrytych podziemnych korytarzy w Walimiu należących do kompleksu Riese. Być może już wkrótce wraz z prowadzeniem badań wiele niewyjaśnionych zagadek ujrzy światło dzienne. Miejmy nadzieję, że dzisiejsza technika i specjalistyczny sprzęt taki jak: georadary, skanery czy kamery termowizyjne najnowszej generacji pozwolą odkryć jeszcze wiele niezbadanych zagadek z okresu drugiej wojny światowej, a my staniemy się świadkami tej historii.

Mateusz Pogdórny

POCHWAŁ SIĘ!

SZKOLNY MATEMATYK

- *Od początku nauki w klasie pierwszej z łatwością przyswajał materiał z edukacji matematycznej. Tempo jego pracy było bardzo szybkie. Na lekcjach matematyki zawsze pracował samodzielnie, lubił zadania wymagające logicznego myślenia. Nie miał żadnych problemów z rozwiązywaniem zadań tekstowych – opowiada pani Ewa Noga. Nic zatem dziwnego, że z części matematycznej próbnego sprawdzianu szóstoklasistów uzyskał maksymalny wynik. Kto taki? Dawid Jeziorski z klasy VI a.*

Dawid już na etapie klas I-III

wykazywał zainteresowanie matematyką. Z łatwością wykonywał zadania wymagające logicznego myślenia. Jednak jak sam mówi, matematyką „zaraził się” w klasie czwartej. - *Pani Aneta Okonowska pokazała mi, jaki ten przedmiot jest ciekawy, interesujący, a zarazem łatwy. Po wygraniu pierwszego konkursu matematyka załapała mną na dobre – opowiada uczeń. I dodaje: - Od tamtej pory matematyka jest moim hobby, którym staram się zainteresować moją młodszą siostrę. Dawid wielokrotnie reprezentował naszą szkołę w konkursach matematycznych. Na wielu z nich zdobywał nagrody. Najbardziej*

lubi zadania wymagające logicznego myślenia, dlatego też największe sukcesy osiągał w Powiatowym Konkursie ZOSTAŃ MISTRZEM SUDOKU.

Rodzice Dawida są dumni z jego osiągnięć. Podczas konkursów, w których bierze udział ich syn, zawsze trzymają za niego kciuki i są pierwszymi, którzy dzwonią do syna tuż po ich zakończeniu, aby zapytać jak mu poszło. Podobnie było po próbnym sprawdzianie szóstoklasistów. Dawid musiał opowiedzieć jak było. Nie spodziewał się, że z matematyki będzie aż tak dobrze. - *Ogólnie ćwiczenia były łatwe. Najprostsze zadanie było związane ze skalą,*

for. Sławomir Skonieczny

DAWID JEZIORSKI, KLASA VI A

w którym trzeba było obliczyć długość trasy rajdu. Jednak nad jednym zadaniem musiałem zastanowić się trochę dłużej. Nie spodziewałem się, że napiszę bezbłędnie – opowiada chłopiec. - *Jest pierwszym uczniem, który już na pierwszym teście próbnym zdobył maksymalną liczbę punktów i nie ukrywam, że mile mnie tym zaskoczył – dodaje pani Aneta Okonowska. - Dawid jest uczniem, który zawsze pracuje na lekcjach, samodzielnie rozwiązuje zadania i sprawdza swoje wyniki z tymi na tablicy. W razie wątpliwości pyta dlaczego. Ma zawsze odrobione zadanie domowe. Może to jest przepis na taki sukces? – zastanawia się nauczycielka matematyki.*

Teraz przed Dawidem niełatwe zadanie. Nie wypada mu bowiem osiągnąć gorszego wyniku z właściwego sprawdzianu. Jesteśmy pewni, że na pewno sobie poradzi. Tego mu życzymy.

for. Aneta Okonowska

PODZAS JEDNEGO Z KONKURSÓW MATEMATYCZNYCH

Agnieszka Rosicka

K O L O R O W A N K A D L A N A J M Ł O D S Z Y C H

R O Z R Y W K A

Z PRZYMRUŻENIEM OKA

Porozmawialiśmy z najmłodszymi uczniami naszej szkoły o przyjaźni. Maluchy wiedzą o niej wszystko i mają na jej temat swoje własne zdanie. Oto co nam powiedzieli:

„Przyjaciół to osoba, z którą można śpiewać lub robić zdjęcia.”

„Przyjaciół to taka osoba, z którą się nie bijemy.”

„Przyjaciół to taka osoba, która jak pozna nowego kolegę to sobie nie pójdzie.”

„Przyjaźń to magia.”

„Jak się ma przyjaciela to można z nim pójść do kina. Można iść też samemu, ale to już nie to samo.”

„Przyjaźń jest wtedy jak mamy kogoś, kto nam może pomóc.”

„Jak mi się nudzi to dzwonię do mojej przyjaciółki i ona przychodzi do mnie i wtedy się nudzimy razem, albo coś robimy.”

„Przyjaciół to ktoś, kogo można stracić jak się mu nie pomaga, bo może się obrazić i sobie pójść.”

„Przyjaźń to takie coś, czego nie widać.”

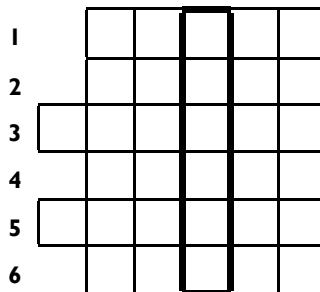
„Jak się kogoś lubi to można go nazwać przyjacielem. Ale można też kolegą lub koleżanką. To zależy, kto to jest.”

„Przyjaźń jest jak skarb, tylko, że nie wolno go zakopywać.”

„A ja mam dwóch przyjaciół: Marka i Zuzię.”

źródło: wypowiedzi najmłodszych uczniów naszej szkoły

KONKURS

Hasła:

- 1 - Prince Polo lub Grześki.
- 2 - Spodni lub butów.
- 3 - Niewielkie pomieszczenie dla pilotów w samolocie.
- 4 - Azor lub Reksio.
- 5 - Mokre ubrania na sznurku.
- 6 - Służy do mycia.

Zapraszamy wszystkich do rozwiązania krzyżówki. Hasłem jest pionowo czytany wyraz, który powstanie w pogrubionym polu. Na kartki z odpowiedziami czekamy do 27 listopada 2015 roku. Rozwiązanie krzyżówki prosimy składać u Laury Kyci z klasy VI a lub u pana Sławomira Skoniecznego.

Wszystkie prawidłowe odpowiedzi

wezmą udział w losowaniu atrakcyjnej nagrody rzeczowej. Każdy ma szansę wygranej. Nie czekaj - przynieś odpowiedź już dziś. Serdecznie zachęcamy wszystkich do udziału w konkursie. Powodzenia.

Patryk Wądołowski

OGŁOSZENIE

Zapraszamy wszystkich, którzy mają ciekawe pomysły, lubią pisać lub rysować i chcą, aby ich teksty lub rysunki ukazywały się w szkolnej gazetce do udziału w zajęciach **koła redakcyjnego**.

Spotkania redakcji odbywają się w każdy pierwszy czwartek miesiąca o godz. 12.25 w sali nr 14.

Redaktor naczelna: Laura Kycia.

Zespół redakcyjny: Jagoda Cieciera, Aleksandra Muraszko, Adrian Taborski, Bartłomiej Tomaszewski, Julia Urbanowicz, Patryk Wądołowski, Klaudia Ziółkowska.

Opieka, skład, łamanie: Sławomir Skonieczny.

Korekta: Aleksandra Kurzawińska.

Adres e-mail: piatkanaszostke@gmail.com

Archiwalne numery naszego czasopisma znajdziesz na stronie szkoły: <http://psp5walbrzych.superszkolna.pl>

Zdjęcia, rysunki i kolorowanki zamieszczone w gazetce do pobrania na: www.flickr.com/photos/108296497@N06/